

Μέδουσα ή τσούχτρα, ποια τα συμπτώματα από το κέντρισμα και πώς θα τα αντιμετωπίσετε;

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Φωτό: escribimospensamientos.blogspot.com

Επιμέλεια Κλεοπάτρα Ζουμπουρλή, μορ. βιολόγος,

Οι μέδουσες είναι θαλάσσια ασπόνδυλα (Κνιδόζωα) της τάξης των Σκυφόζωων. Πρόκειται για πλαγκτονικούς οργανισμούς, οι οποίοι απαντώνται σε όλες τις θάλασσες του κόσμου. Αντιπροσωπεύουν το κυρίαρχο στάδιο του βιολογικού κύκλου των Κοιλεντερωτών, Υδροόζωων (υδρομέδουσες, που έχουν ένα κράσπεδο, που περιβάλλει την κοιλότητα που σχηματίζεται κάτω από την «ομπρέλα» τους) και Σκυφόζωων (που δεν έχουν κράσπεδο) (σκυφομέδουσες). Ζουν σε ομάδες και το τσίμπημά τους προκαλεί κνησμό και παράλυση της λείας τους. Τρέφονται με μικρά ψάρια και ζωοπλαγκτόν, τα οποία συλλαμβάνουν με τα πλοκάμια τους.

Οι μέδουσες που συναντάμε πιο συχνά στις ελληνικές θάλασσες είναι η γνωστή και ως «γυαλί» “Χρυσάλιδα η χρυσοποίκιλτη” (*Aurelia aurita*), η καφε-μουσταρδί μέδουσα η “Κοτυλόριζα με φυμάτια” (*Cotylorhiza tuberculata*) που θυμίζει τηγανητό αυγό, η μεγάλη γαλάζια μέδουσα “Πνευμο-ριζόστομα” (*Rhizostoma pulmo*), αλλά και η “Πελάγια που λάμπει στο σκοτάδι” (*Pelagia noctiluca*), η μόνη μέδουσα που στην περιοχή μας είναι και τσούχτρα. Οι περιοδικές πληθυσμιακές εξάρσεις της τσούχτρας “Πελάγια” στη Μεσόγειο, δεν έχουν καθοριστεί επακριβώς, αλλά φαίνονται ότι συνδέονται με τις διακυμάνσεις της θερμοκρασίας της θάλασσας και με άλλους περιβαλλοντικούς παράγοντες που επηρεάζονται από τις κλιματικές αλλαγές, όπως είναι για παράδειγμα οι περίοδοι ξηρασίας ή

έντονων βροχοπτώσεων τους ανοιξιάτικους μήνες.

Φωτό: Έθνος

Μόνο 70 είδη μεδουσών από τα συνολικά 250, είναι επικίνδυνα για τον άνθρωπο και αυτά αποκαλούνται τσούχτρες, καθώς όταν έρθουν σε επαφή με αυτόν προκαλούν δυσάρεστη έως και επώδυνη αίσθηση. Η επαφή με τις τσούχτρες στη χώρα μας σπάνια οδηγεί σε σοβαρά προβλήματα και μόνο σε ορισμένα ευαίσθητα και αλλεργικά άτομα. Στην πλειονότητα των περιπτώσεων η περιοχή του σώματος που ήλθε σε επαφή με την τσούχτρα παρουσιάζει μία έντονη ερυθροδερμία με ή χωρίς πρήξιμο που συνοδεύεται από έντονο τσούξιμο, πόνο ή και κνησμό. Όλες οι μέδουσες τσιμπούν, γιατί όλες έχουν κνιδοκύτταρα που εκκρίνουν τοξικές ουσίες. Των περισσότερων όμως το τσίμπημα δεν είναι ενοχλητικό για τον άνθρωπο (κάποιες φορές ούτε γίνεται αντιληπτό) όπως συμβαίνει για παράδειγμα με τις μέδουσες “γυαλιά”. Αντίθετα το τσίμπημα κάποιων άλλων μπορεί να προκαλέσει ακόμη και θάνατο, όπως των κυβομεδουσών που ζουν στην Αυστραλία. Από τα γνωστά είδη μεδουσών μόνο 3 μπορούν να προκαλέσουν θάνατο στον άνθρωπο. Αυτά ζουν στον Κόλπο του Μεξικού, στη Ιαπωνία και στην Αυστραλία. Μέχρι σήμερα έχουν καταγραφεί περίπου 70 θάνατοι. Το δηλητήριο τους μπορεί να προκαλέσει το θάνατο σ’ έναν ενήλικο άνθρωπο μέσα σε τρία λεπτά, από ανακοπή καρδιάς, κατάρρευση του κυκλοφορικού συστήματος ή και παράλυση του αναπνευστικού.

Η επαφή με τις τσούχτρες, στην χώρα μας, σπάνια οδηγεί σε σοβαρά προβλήματα και μόνο σε ορισμένα ευαίσθητα και αλλεργικά άτομα.

Τα συμπτώματα μετά από μια επαφή – κέντρισμα από τσούχτρα ή μέδουσα είναι,

(ανάλογα με την περίπτωση, δηλαδή αν είναι βαριά ή ελαφριά) τα εξής:

- Πόνος σαν κάψιμο, πολλές φορές έντονος, κοκκίνισμα του δέρματος και σε μερικές περιπτώσεις αποτύπωση στο δέρμα τμήματος της μέδουσας ή τσούχτρας που σας κέντρισε.
- Ναυτία
- Πτώση πίεσης
- Ταχυκαρδία
- Κεφαλαλγία
- εμετός
- διάρροια
- σπασμός των βρόγχων
- δύσπνοια.

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΛΟΓΟΣ ΠΑΝΙΚΟΥ!

Τι πρέπει να κάνετε σε περίπτωση που σας τσιμπήσει μέδουσα

1. Απομακρύνετε τα τυχόν κολλημένα στο σώμα σας πλοκάμια. Όχι όμως με γυμνά χέρια, διότι αυτό θα οδηγήσει σε κόλλημα των πλοκαμιών στα χέρια και μεταφορά του ερεθισμού εκεί.
2. Ξεπλύνετε την περιοχή του τσιμπήματος με άφθονο θαλασσινό νερό. Μη χρησιμοποιείτε γλυκό νερό, διότι μπορεί να ενεργοποιήσει κεντριά που έχουν μείνει στο δέρμα.
3. Το να πιέσουμε ή έστω ν' αγγίξουμε το σημείο του σώματος που δέχτηκε την επίθεση με άμμο ή φύκια είναι ό,τι το χειρότερο, αφού έτσι θα αυξήσουμε την

ευαισθησία του δέρματος μας,

4. Τοποθετείστε στο σημείο του τσιμπήματος πάγο ή κρύες κομπρέσες. Αυτό περιορίζει τα τοπικά φαινόμενα από το δέρμα.

5. Αλείψτε την πάσχουσα περιοχή με κορτιζονούχο κρέμα. Περιορίζει την τοπική φλεγμονώδη αντίδραση και ανακουφίζει γρήγορα από το τσούξιμο και την φαγούρα. Αν δεν υπάρχει τέτοια κρέμα, χρησιμοποιείτε κομπρέσες με ξυδόνερο (1 μέρος ξύδι και 3 νερό), ή και υγρή αμμωνία. Βοηθά επίσης το κρασί, αλλά και η κόκα-κόλα. Έτσι αντιμετωπίζονται η φαγούρα και το τσούξιμο.

6. Πάρτε κάποιο χάπι αντισταμινικό. Με το χάπι αντιμετωπίζονται συστηματικότερα τα συμπτώματα. Η ανάγκη για χάπια τέτοιου είδους είναι μεγαλύτερη όσο μεγαλύτερη είναι η έκταση του προσβληθέντος δέρματος.

7. Τέλος αν τα συμπτώματα είναι έντονα και ιδιαίτερα αν δεν υποχωρούν μετά την εφαρμογή των τοπικών μέτρων, μπορεί να χρειασθεί κάποια ένεση κορτιζόνης.

Σε περίπτωση που κάποιος στην παραλία υποστεί από το τσίμπημα αναφυλακτικό σοκ, ΚΑΛΕΣΤΕ ΑΜΕΣΩΣ ΙΑΤΡΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ

Πηγή:medlabgr.blogspot.gr